

32003L0122

31.12.2003

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

L 346/57

DYREKTYWA RADY 2003/122/EURATOM**z dnia 22 grudnia 2003 r.****w sprawie kontroli wysoce radioaktywnych źródeł zamkniętych i odpadów radioaktywnych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 31 akapit 2 i art. 32,

uwzględniając wniosek Komisji, opracowany po uzyskaniu opinii grupy osób wyznaczonych przez Komitet ds. Badań Naukowych i Technicznych spośród ekspertów naukowych w Państwach Członkowskich, zgodnie z postanowieniami art. 31 Traktatu,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 30 Traktatu wymaga ustanowienia podstawowych standardów ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa we Wspólnocie zagrożonych promieniowaniem jonizującym.
- (2) Dyrektywa Rady 96/29/Euratom z dnia 13 maja 1996 r. ustanawiająca podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego ⁽²⁾ jest kontynuacją szeregu dyrektyw ustanawiających podstawowe standardy bezpieczeństwa od roku 1959.
- (3) Artykuł 4 ust. 1 lit. e) dyrektywy 96/29/Euratom wymaga uprzedniego zezwolenia do, między innymi, korzystania ze źródeł radioaktywnych do celów radiografii przemysłowej, przetwarzania produktów, celów naukowych lub narażania na promieniowanie ludzi do celów leczniczych. Należy rozszerzyć zakres stosowania tego wymogu do wszelkich praktyk wykorzystujących źródła wysoce radioaktywne w celu dalszego zmniejszenia ryzyka wystąpienia wypadków tego pochodzenia.
- (4) Przed wydaniem takiego upoważnienia powinny istnieć stosowne ustalenia i przepisy dotyczące bezpiecznego zarządzania tymi źródłami.
- (5) Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej (MAEA) wydaje przepisy dotyczące bezpiecznego transportu materiałów radioaktywnych określające limity radioaktywności, dla których istnieją przepisy, które stanowią podstawę do określenia źródeł wysoce radioaktywnych w ramach zastosowania niniejszej dyrektywy ⁽³⁾.

- (6) W dyrektywie 96/29/Euratom wartości zwalniające były ustanowione do celów zgłaszania praktyk do odpowiedzialnych organów. Wartości te były określone w tej dyrektywie na podstawie nieznacznego poziomu ryzyka. Jako że przepisy niniejszej dyrektywy nie powinny nakładać administracyjnych obciążeń na posiadaczy małych ilości źródeł, które nie powodują pogorszenia zdrowia, definicja źródeł wysoce radioaktywnych nie ma zastosowania do wartości zwalniających, określonych dyrektywą 96/29/Euratom.
- (7) Transport źródeł zamkniętych między Państwami Członkowskimi podlega procedurze ustanowionej na mocy rozporządzenia Rady (Euratom) nr 1493/93 z dnia 8 czerwca 1993 r. w sprawie przesyłania substancji radioaktywnych między Państwami Członkowskimi ⁽⁴⁾.
- (8) Chociaż wymogi prawne wynikające z obowiązującego ustawodawstwa we Wspólnocie i na poziomie krajowym zapewniają podstawową opiekę, to źródła wysoce radioaktywne stanowią poważne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego, dlatego muszą być poddane ściślejszej kontroli od momentu ich wyprodukowania do czasu, kiedy są umiejscowione w uznanym obiekcie na czas długotrwałego składowania bądź pozbycia się ich.
- (9) By zapobiec wypadkom i obrażeniom o podłożu radiologicznym, istnieje konieczność wiedzy na temat lokalizacji źródła wysoce radioaktywnego. Powinno być ono również odnotowane i weryfikowane od momentu wyprodukowania lub przywiezienia źródła do Wspólnoty, do czasu, kiedy jest zlokalizowane w uznanym obiekcie na czas długotrwałego składowania bądź pozbycia się go lub wywiezienie z terenu Wspólnoty. Zmiany dotyczące źródła, np. jego lokalizacja lub wykorzystywanie, powinny być także odnotowane i zgłoszone. Przeszkody natury fizycznej lub finansowej nie powinny stanowić bariery dla ponownego użycia, recyklingu lub zbytu takich źródeł, jeżeli nie są one używane w jakichkolwiek przewidywalnych okolicznościach.
- (10) Przypadki niezamierzonego narażenia powinny być zgłaszane właściwym organom.
- (11) Ze względu na transfery wysoce radioaktywnych źródeł we Wspólnocie konieczna jest harmonizacja kontroli i informacji dotyczących takich źródeł poprzez zastosowanie kryteriów minimalnych.
- (12) Doświadczenie pokazuje, że pomimo istnienia właściwych ram regulacyjnych łatwo utracić kontrolę nad wysoce radioaktywnymi źródłami. Ponadto istnienie odpadów radioaktywnych wynikające z działań dokonanych w przeszłości wymaga podjęcia szczególnych inicjatyw.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 18 listopada 2003 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 159 z 29.6.1999, str. 1.

⁽³⁾ Standardy Bezpieczeństwa IAEA nr TS-R-1 (ST, Wersja poprawiona), Wiedeń 2000.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 148 z 19.6.1993, str. 1.

- (13) W związku z tym konieczna jest identyfikacja, znakowanie i odnotowywanie istnienia wszelkich źródeł wysoce radioaktywnych, jak również specjalne przeszkolenie i informowanie wszystkich, którzy są zaangażowani w działania związane z korzystaniem z tych źródeł. Jednak znakowanie istniejących źródeł wysoce radioaktywnych poprzez grawerowanie lub opieczutowanie przez osoby inne niż producent mogą być problematyczne i powinno się ich unikać. Zaleca się również zapewnienie właściwego przeszkolenia i informacji dla osób, które mogą przypadkiem zetknąć się z odpadami radioaktywnymi.
- (14) Konieczne jest również zapewnienie odpowiednich środków obchodzenia się z wysoce radioaktywnymi odpadami do celów współpracy międzynarodowej, wymiany informacji na tym obszarze, inspekcji i w końcu po to, by powstały środki finansowe na wypadek, gdy początkowy właściciel nie może być zidentyfikowany lub, nawet jeśli zostanie zidentyfikowany, jest niewypłacalny.
- (15) Państwa Członkowskie powinny ustanowić reguły w sprawie kar mających zastosowanie do naruszeń przepisów niniejszej dyrektywy oraz zapewnić, że są one wykonywane; kary takie powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cel i zakres

1. Celem niniejszej dyrektywy jest zapobieżenie narażeniu pracowników i ogółu społecznego na promieniowanie jonizujące powstałe z niewłaściwej kontroli wysoce radioaktywnych źródeł zamkniętych i odpadów radioaktywnych oraz zharmonizowanie kontroli odbywających się w Państwach Członkowskich przez określenie konkretnych wymagań zapewniających, że takie źródła są pod kontrolą.
2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do źródeł wysoce radioaktywnych, których definicję przedstawiono w art. 2. Państwa Członkowskie mogą wyłączyć niektóre źródła spod zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy, jeżeli ich oddziaływanie jest poniżej wartości zwalniających określonych w dyrektywie 96/29/Euratom.
3. Minimalne zobowiązania wynikające z niniejszej dyrektywy stanowią uzupełnienie przepisów wymienionych w dyrektywie 96/29/Euratom.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się definicje w brzmieniu:

- a) „odpad radioaktywny” oznacza źródło zamknięte, którego poziom radioaktywności, w momencie jego odkrycia, jest powyżej poziomu zwalniającego określonego w art. 3 ust. 2

lit. a) dyrektywy 96/29/Euratom i które nie podlega kontroli prawnej, ponieważ nigdy jej nie podlegał lub ponieważ został porzucony, stracony, umieszczony w niewłaściwym miejscu, ukradziony, przekazany nowemu właścicielowi bez odpowiedniego zawiadomienia właściwych władz lub bez poinformowania odbiorcy;

- b) „wysoce radioaktywne źródło zamknięte”, zwane dalej „źródłem”, oznacza źródło zamknięte zawierającą nuklid, którego stopień radioaktywności w momencie jej wytwarzania lub, jeśli nie jest to wówczas wiadome, w momencie pierwszego wprowadzenia do obrotu jest równe lub przekracza poziom radioaktywności określony w załączniku I;
- c) „działanie” ma znaczenie nadane w dyrektywie 96/29/Euratom;
- d) „zezwolenie” oznacza pozwolenie wydane przez właściwe organy, na żądanie, do wykonywania działań wykorzystujących źródło;
- e) „właściwe organy” oznaczają wszelkie władze wyznaczone przez Państwo Członkowskie do wykonywania zadań zgodnie z niniejszą dyrektywą;
- f) „niewykorzystywane źródło” oznacza źródło, która nie jest już wykorzystywane ani nie ma planów, by z niego korzystać, do działania, na które zostało wydane zezwolenie;
- g) „posiadacz” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która, na mocy prawa krajowego, jest odpowiedzialna za źródło, łącznie z jej producentami, dostawcami i osobami wykorzystującymi źródło, ale wyłączając „uznane obiekty”;
- h) „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która produkuje źródło;
- i) „uznany obiekt” oznacza obiekt na terytorium Państwa Członkowskiego upoważniony przez właściwe organy tego państwa, zgodnie z jego prawem krajowym, do długoterminowego składowania lub gospodarowania lub obiekt należycie upoważniony na mocy prawa krajowego do tymczasowego składowania źródła;
- j) „narażony pracownik” posiada znaczenie nadane mu w dyrektywie 96/29/Euratom;
- k) „źródło zamknięte” posiada znaczenie nadane mu w dyrektywie 96/29/Euratom i obejmuje kapsułę, tam gdzie ma to zastosowanie, zawierającą w sobie materiał radioaktywny jako integralną część substancji;
- l) „dostawca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która dostarcza lub udostępnia źródło;
- m) „transfer” substancji oznacza przekazywanie źródła od jednego właściciela do drugiego;
- n) „opakowanie źródła” oznacza opakowanie źródła zamkniętego niebędące integralną częścią źródła, przeznaczone do celów transportu, przenoszenia itd.

Artykuł 3**Uzyskanie zezwolenia**

1. Państwa Członkowskie wymogą na posiadaczu uzyskanie uprzedniego zezwolenia na wszelkie działania z wykorzystaniem źródła, łącznie z wejściem w jej posiadanie.
2. Państwa Członkowskie zapewnią, że przed wydaniem zezwolenia:
 - a) zostały poczynione odnośne ustalenia dotyczące bezpiecznego zarządzania źródłami (również, jeżeli są to źródła już niewykorzystywane), łącznie z ustaleniami wynikającymi z niniejszej dyrektywy. Ustalenia te mogą regulować transfer tych substancji do dostawcy lub umieszczanie ich w uznanym obiekcie, lub zobowiązanie producenta lub dostawcy do otrzymania tych źródeł;
 - b) poprzez zapewnienie bezpieczeństwa finansowego lub jakichkolwiek innych stosownych działań, poczynione zostaną stosowne ustalenia dotyczące bezpiecznego zarządzania źródłami, kiedy nie są one już używane, łącznie z przypadkami, kiedy posiadacz staje się niewypłacalny lub wycofuje się z branży.
3. Państwa Członkowskie zapewnią, że zezwolenie obejmie:
 - a) obowiązki;
 - b) minimalne kompetencje pracowników, łącznie z ich wiedzą i przeszkoleniem;
 - c) kryteria określające źródła minimalne, opakowanie źródeł i sprawność sprzętu;
 - d) wymogi dotyczące procedur nagłych wypadków i połączeń komunikacyjnych;
 - e) nakaz postępowania zgodnie z procedurami pracy;
 - f) utrzymanie sprzętu, źródeł i opakowań;
 - g) właściwe zarządzanie źródłami niewykorzystywanymi, łącznie z porozumieniami dotyczącymi transferu źródeł niewykorzystanych innej osobie upoważnionej lub do uznanego obiektu, jeżeli ma to zastosowanie.

Artykuł 4**Transfery**

Państwa Członkowskie ustanowią system, dzięki któremu będą mogły być właściwie informowane o poszczególnych transferach źródeł.

Artykuł 5**Rejestry**

1. Posiadacz będzie prowadzić rejestry wszelkich źródeł, za które jest odpowiedzialny, ich lokalizacji i transferów. Rejestry te będą

obejmować informacje wymienione w załączniku II. Informacje te mogą być zapisywane na standardowych blankietach zgodnie z ust. 5.

2. Posiadacz dostarczy właściwym organom kopię wszystkich lub części rejestrów określonych w ust. 1, w wersji elektronicznej lub na piśmie, zgodnie z wymogami danego Państwa Członkowskiego,
 - niezwłocznie, w momencie założenia takich rejestrów, co powinno nastąpić tak szybko, jak to tylko możliwe, po wejściu w posiadanie źródła,
 - w odpowiednich odstępach czasu, które zostaną ustalone przez Państwa Członkowskie/właściwe organy, nie później niż po 12 miesiącach,
 - jeżeli sytuacja wskazana na blankiecie informacyjnym uległa zmianie,
 - niezwłocznie, w momencie zamykania rejestru danego źródła, jeżeli osoba nie jest już jego posiadaczem; w takim przypadku należy podać nazwisko posiadacza lub nazwę uznanego obiektu, do którego źródło jest przekazywane,
 - niezwłocznie, w momencie zamykania rejestru danego źródła, jeżeli osoba nie jest już posiadaczem żadnego źródła, oraz
 - w każdym przypadku, gdy zażądają tego właściwe organy.

Rejestry posiadacza będą dostępne w przypadku inspekcji właściwych organów.

3. Właściwe organy będą prowadziły rejestr upoważnionych posiadaczy źródeł. Rejestry te będą zawierać: wykaz radionuklidów, stopień radioaktywności w momencie ich wyprodukowania, a jeśli nie jest on znany, to stopień radioaktywności w momencie pierwszego wprowadzania do obrotu lub wejścia w ich posiadanie oraz typ źródła.

4. Właściwe organy będą uaktualniać rejestry, biorąc pod uwagę między innymi transfery.

5. Komisja udostępni elektroniczny format standardowego blankietu dla rejestrów wymienionych w załączniku II.

6. Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. 17, uaktualnić wymagane informacje określone w załączniku II i na standardowym blankiecie rejestrów określonym w załączniku II.

Artykuł 6**Wymagania dla posiadaczy źródeł**

Każdy posiadacz źródła

- a) zapewni, że odpowiednie testy, takie jak testy szczelności oparte na międzynarodowych standardach, są przeprowadzane regularnie w celu sprawdzenia i utrzymania spójności każdego źródła;

- b) będzie regularnie weryfikować, w określonych odstępach ustalonych przez Państwa Członkowskie, czy każde źródło i, gdzie ma to zastosowanie, sprzęt zawierający dane źródło nadal istnieje i jest w dobrym stanie w swoim miejscu wykorzystywania lub przechowywania;
- c) zapewni, że każde źródło umocowane lub przenośne poddane jest odpowiednim udokumentowanym środkom, takim jak protokoły i procedury na piśmie zapobiegające dostępowi do źródła przez osób nieupoważnionych, jego utracie, kradzieży lub zniszczenia ogniem;
- d) niezwłocznie powiadomi właściwe organy o utracie, kradzieży lub korzystaniu ze źródła przez osoby nieupoważnione, zorganizuje kontrolę spójności każdego źródła po takim incydencie, również po pożarze, który mógł je zniszczyć i, jeśli to stosownie, poinformuje o tym i o podjętych krokach właściwe organy;
- e) niezwłocznie po zakończeniu korzystania zwróci wszelkie niewykorzystywane źródła do dostawcy, umieści to w uznanym obiekcie lub przekaze je do innej osoby upoważnionej, chyba że właściwe organy postanowią inaczej;
- f) stwierdzi przed nastąpieniem transferu, że odbiorca posiada właściwe upoważnienie;
- g) niezwłocznie zawiadomi właściwe organy o wszelkich incydentach lub wypadkach, których skutkiem jest niezamierzone narażenie pracownika lub jakiegokolwiek innej osoby na promieniowanie.

Artykuł 7

Identyfikacja i znakowanie

1. Producent zidentyfikuje lub, w przypadku źródeł przywożonych spoza Wspólnoty, dostawca zapewni, że każde źródło jest zidentyfikowane za pomocą specjalnego numeru. Numer ten będzie wygrawerowany lub ostemplowany na źródle, tam, gdzie jest to wykonalne.

Numer ten będzie wygrawerowany lub ostemplowany na opakowaniu źródła. Jeżeli nie jest to możliwe do wykonania, lub w przypadku opakowań do transportu wielokrotnego użytku, opakowanie substancji będzie posiadało przynajmniej informację o charakterze źródła.

Producent lub dostawca zapewni, że opakowanie źródła i, tam, gdzie jest to wykonalne, samo źródło są oznaczone i opatrzone etykietą z właściwym symbolem ostrzegającym o ryzyku promieniowania.

Producent będzie dysponował fotografią każdego charakteru produkowanego źródła oraz jego typowego opakowania.

2. Posiadacz zapewni, że do każdego źródła dołączona jest informacja pisemna, że źródło jest zidentyfikowane i oznaczone zgodnie z ust. 1 i że oznaczenia i etykiety, określone w ust. 1, są czytelne. Informacja będzie zawierać zdjęcia źródła, jego opakowania, opakowania zbiorczego do transportu, dodatkowych narzędzi i sprzętu, gdzie ma to zastosowanie.

Artykuł 8

Szkolenie i informacja

1. Organizując szkolenie w dziedzinie ochrony przed promieniowaniem zgodnie z art. 22 dyrektywy 96/29/Euratom, posiadacz zapewni, że szkolenie to będzie obejmować szczególnie wymagania dotyczące bezpiecznego zarządzania źródłami.

Szkolenie położy szczególny nacisk na standardy bezpieczeństwa i będzie zawierało informacje dotyczące ewentualnych konsekwencji utraty kontroli nad źródłami.

Szkolenie będzie powtarzane w regularnych odstępach czasu oraz dokumentowane w celu odpowiedniego przygotowania pracowników zajmujących się źródłami na takie wydarzenia.

Oдноśne informacje i szkolenie kieruje się do pracowników narażonych na promieniowanie.

2. Państwa Członkowskie zachęcą do zapewnienia, że zarząd i pracownicy obiektów, gdzie mogą znajdować się lub być przetwarzane odpady radioaktywne (np. stocznie lub duże zakłady, w których mogą znajdować się odpady żelazne) oraz zarząd i pracownicy znaczących węzłowych punktach tranzytowych (np. urzędach celnych), są

- a) informowani o możliwości zetknięcia się ze źródłem;
- b) wyszkoleni we wzrokowym wykrywaniu źródeł i ich opakowań;
- c) informowani o podstawach promieniowania jonizującego i jego skutków;
- d) informowani i szkoleni w zakresie działań, które należy podjąć na miejscu zdarzenia w przypadku wykrycia lub podejrzenia wykrycia źródła.

Artykuł 9

Odpady radioaktywne

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że właściwe organy będą przygotowane lub będą miały stosowne przepisy, łącznie z rozdzieleniem obowiązków, do odkrywania odpadów radioaktywnych i do rozwiązywania problemów nagłych wypadków radiologicznych spowodowanych odpadami radioaktywnymi oraz że opracują stosowne plany i środki zaradcze.

2. Państwa Członkowskie zapewnią, że specjalistyczna pomoc i porada techniczna zostaną szybko udzielone osobom, których czynności normalnie nie podlegają wymogom ochrony przed promieniowaniem, a które podejrzewają obecność odpadów radioaktywnych. Podstawowym celem udzielania rad i pomocy jest ochrona pracowników i ogółu społeczeństwa przed promieniowaniem, a także bezpieczeństwo samych odpadów.

3. Państwa Członkowskie zachęcą do ustanowienia systemów mających na celu wykrycie odpadów radioaktywnych w miejscach takich, jak stocznie i zakłady, w których mogą znajdować się odpady żelazne, gdzie można zetknąć się z odpadami radioaktywnymi lub w znaczących węzłowych punktach tranzytowych, np. urzędach celnych.

4. Państwa Członkowskie zapewnią, że będą organizowane kampanie, tam, gdzie ma to zastosowanie, mające na celu odkrycie odpadów radioaktywnych pozostałych po dawnych działaniach.

Kampanie te mogą obejmować udział finansowy Państw Członkowskich w kosztach odkrycia, zarządzania i gospodarowania odpadami, a także zawierać analizy historycznych zapisów władz, takich jak służby celne, posiadaczy źródeł, takich jak instytuty badawcze, instytuty analizy materiałów oraz szpitale.

Artykuł 10

Finansowe zabezpieczenie odpadów radioaktywnych

Państwa Członkowskie zapewnią, że na podstawie ustaleń Państw Członkowskich zostanie ustanowiony system zabezpieczeń finansowych lub jakiegokolwiek inny, który mógłby pokryć koszty interwencji w momencie odkrycia odpadów radioaktywnych i który mógłby być wynikiem wdrożenia wymogów określonych w art. 9.

Artykuł 11

Współpraca międzynarodowa i wymiana informacji

Każde Państwo Członkowskie będzie niezwłocznie uczestniczyć w wymianie informacji oraz we współpracy z innymi odnośnymi Państwami Członkowskimi i państwami trzecimi oraz właściwymi organizacjami międzynarodowymi w zakresie utraty, usunięcia, kradzieży oraz odkrycia źródeł, a także w zakresie związanych z nimi dochodzeń, bez uszczerbku dla wymogów poufności i stosownych przepisów krajowych.

Artykuł 12

Inspekcje

Państwa Członkowskie ustanowią lub zachowają istniejący system inspekcji mających na celu egzekwowanie przepisów wprowadzonych zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 13

Właściwy organ

1. Państwa Członkowskie wyznaczą właściwy organ do wykonywania zadań zgodnie z niniejszą dyrektywą.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji nazwę i adres właściwego organu oraz wszelkie dane niezbędne do niezwłocznego skontaktowania się z nim.

3. Jeżeli Państwa Członkowskie posiadają więcej niż jeden organ właściwy, wyznaczą one jeden z nich, który będzie funkcjonował jako punkt kontaktowy z korespondentami z innych Państw Członkowskich.

4. Państwa Członkowskie prześlą Komisji wszelkie zmiany w danych określonych w ust. 2 i 3.

5. Komisja przekaze informacje określone w ust. 2, 3 i 4 wszelkim właściwym organom we Wspólnocie i opublikuje je w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, w odpowiednich odstępach czasu, nie większych niż dwa lata.

Artykuł 14

Sprawozdanie z doświadczenia

Do 31 grudnia 2010 r. Państwa Członkowskie złożą Komisji sprawozdanie z doświadczenia, które wyniosły po wprowadzeniu niniejszej dyrektywy, uwzględniając skutek, jaki mógł mieć art. 1 ust. 2.

Na tej podstawie Komisja przedłoży sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

Artykuł 15

Kary

Państwa Członkowskie ustalają kary, które stosuje się w przypadku naruszenia krajowych przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą. Kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszać.

Artykuł 16

Transpozycja

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed 31 lipca 2005 r.

Państwa Członkowskie ustalą, w zakresie źródeł wprowadzonych do obrotu przed datą wskazaną w pierwszym akapicie, że:

- a) artykuły 3–6 nie mają zastosowania do 31 grudnia 2007 r.;
- b) artykuł 7 nie ma zastosowania, z wyjątkiem następujących wymogów, które mają zastosowanie najpóźniej do 31 grudnia 2007 r.:
 - posiadacz zapewni, że, jeżeli to wykonalne, każde źródło i jego opakowanie będzie opatrzone są pisemną informacją identyfikującą źródło i jego charakter,
 - posiadacz zapewni, że, jeżeli to wykonalne, każde źródło i jego opakowanie będzie oznaczone specjalnym znakiem ostrzegającym ludzi o ryzyku promieniowania.

Jeżeli te środki są przyjęte przez Państwa Członkowskie, zawierają one odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazą Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego, które przyjęły w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, łącznie z tabelą pokazującą, jak przepisy niniejszej dyrektywy odnoszą się do przyjętych przepisów krajowych.

Artykuł 17

Komitet

Komitet Doradczy złożony z przedstawicieli Państw Członkowskich, na czele którego stoi przedstawiciel Komisji, będzie udzielał pomocy Komisji w wykonywaniu zadań ustanowionych w art. 5 ust. 6.

Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje swoją opinię w sprawie projektu w terminie, który może zostać ustanowiony przez przewodniczącego w zależności od pilności sprawy, w razie potrzeby w drodze głosowania.

Opinia jest włączona do Protokołu; ponadto każde Państwo Członkowskie ma prawo zażądać odnotowania w Protokole swojego stanowiska.

Komisja bierze pod uwagę opinię Komitetu w jak najszerszym zakresie oraz informuje Komitet o zakresie, w jakim jego opinia została uwzględniona.

Artykuł 18

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 19

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2003 r.

W imieniu Rady

A. MATTEOLI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Poziomy aktywności

Dla nuklidów promieniotwórczych, których nie ma w tabelce poniżej, a określonych w dyrektywie 96/29/Euratom załącznik I tabela A, poziom aktywności wynosi jedną setną odnośnej wartości A1 podanej w Regulacjach IAEA dotyczących bezpiecznego transportu materiałów radioaktywnych ⁽¹⁾.

Pierwiastek (liczba atomowa)	Radionuklid	Poziom aktywności (Bq)
Żelazo (26)	Fe-55	4×10^{11}
Kobalt (27)	Co-60	4×10^9
Selen (34)	Se-75	3×10^{10}
Krypton (36)	Kr-85	1×10^{11}
Stront (38)	Sr-90 ^(a)	3×10^9
Pallad (46)	Pd-103 ^(a)	4×10^{11}
Jod (53)	I-125	2×10^{11}
Cez (55)	Cs-137 ^(a)	2×10^{10}
Promet (61)	Pm-147	4×10^{11}
Gadolin (64)	Gd-153	1×10^{11}
Tul (69)	Tm-170	3×10^{10}
Iryd (77)	Ir-192	1×10^{10}
Tal (81)	Tl-204	1×10^{11}
Rad (88)	Ra-226 ^(b)	2×10^9
Pluton (94)	Pu-238 ^(a)	1×10^{11}
Ameryk (95)	Am-241 ^(b)	1×10^{11}
Kaliforn (98)	Cf-252	5×10^8

^(a) Poziom aktywności obejmuje nuklidy wtórne z okresem półrozpadu krótszym niż 10 dni.

^(b) Obejmuje źródła neutronów z berylem.

⁽¹⁾ Nr TS-R-1 (ST-1, wersja poprawiona) – Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej, Wiedeń 2000.

ZAŁĄCZNIK II

STANDARDOWY BLANKIET REJESTRU WYSOCE AKTYWNYCH ŹRÓDEŁ ZAMKNIĘTYCH (HASS) (informacje opcjonalne zaznaczone są kursywą)

<p>1. Numer identyfikacyjny HASS:</p>	<p>2. Dane identyfikacyjne upoważnionego posiadacza</p> <p>Nazwa: Adres: Państwo: Producent ☐ Dostawca ☐ Inny wykorzystujący ☐</p> <p>5. Uzyskanie zezwolenia</p> <p>Numer: Data wydania: Data wygaśnięcia:</p>	<p>3. Lokalizacja HASS (wykorzystywania lub składowania); jeśli inna niż w pkt 2. Nazwa: Adres: Stale wykorzystywanie ☐ Magazynowanie (przenośne) ☐</p> <p>6. Operacyjna kontrola HASS</p> <p>Data: Data: Data: Data: Data: Data: Data: Data: Data: Data: Data: Data:</p>
<p>7. Charakterystyka HASS</p> <p>Radiomakład: Poziom aktywności w dniu wyprodukowania lub pierwszego wprowadzenia do obrotu: Data wyprodukowania: Producent/dostawca: (*) Nazwa: Adres: Państwo: Producent ☐ Dostawca ☐ Inny wykorzystujący ☐</p>	<p>8. Odbiór HASS</p> <p>Data odbioru: Odbiór od: Nazwa: Adres: Państwo: Producent ☐ Dostawca ☐ Inny wykorzystujący ☐</p>	<p>10 Dalsze informacje</p> <p>Zagubienie ☐ Data zagubienia: Kradzież ☐ Data kradzieży: tak ☐ nie ☐</p> <p>Znalezienie: data: miejsce: Inne informacje:</p>
<p>9. Transfer HASS</p> <p>Data transferu Transfer do: Nazwa: Adres: Państwo: Producent ☐ Dostawca ☐ Inny wykorzystujący ☐ Uznany obiekt</p>	<p>9. Transfer HASS</p> <p>Data transferu Transfer do: Nazwa: Adres: Państwo: Producent ☐ Dostawca ☐ Inny wykorzystujący ☐ Uznany obiekt</p>	<p>10 Dalsze informacje</p> <p>Zagubienie ☐ Data zagubienia: Kradzież ☐ Data kradzieży: tak ☐ nie ☐</p> <p>Znalezienie: data: miejsce: Inne informacje:</p>

(*) Jeżeli producent źródła jest: spoza Wspólnoty, można podać nazwę (nazwisko) i adres importera-dostawcy.